

Formosa và sự tê liệt của tiếng lương tâm

Nguyễn Hữu Vinh

Những ngày Tết Đinh Dậu vừa qua, người dân lại tiếp nhận thông tin cá lại chết hàng loạt ở Quảng Bình. Hàng loạt cá khoai đã chết tấp vào bờ gây sự sợ hãi và phẫn nộ của người dân.

Ngay lập tức, ngày 2/2/2017, Nguyễn Viết Ánh - chủ tịch UBND huyện Quảng Ninh [tỉnh Quảng Bình], cho biết việc cá biển chết hàng loạt ở biển Hải Ninh những ngày vừa qua "là bình thường".

Thậm chí, tay Lê Văn Khởi - bí thư Đảng ủy xã Hải Ninh còn nói rằng do "tập trung ở một chỗ nên lượng cá chết tăng nhiều hơn bình thường".

Cái "bình thường" ở cách giải thích mà đến trẻ con cũng không thể nhin được cười này đã phản ánh một điều: Họ đã không dám nói thật - Biển độc.

Tưởng chỉ có Quảng Bình mới có chuyện lấp liếm việc cá chết hàng loạt, đẩy người dân vào chỗ ăn cá độc.

Nhưng, không chỉ có Quảng Bình.

Ngày sau tết, 4/2/2017, trên một chương trình Tivi, người ta thấy ông Cục trưởng cục nuôi trồng Thủy sản và cả ông Lê Đình Sơn, Bí thư Tỉnh ủy Hà Tĩnh lên nói rằng: Các loại cá đã nhiều trên biển Hà Tĩnh, điều đó chứng tỏ rằng biển đã sạch.

Nghe những lời này, người ta nhớ lại vẫn những lời nói, hành động của các quan chức nhà nước về việc nhiễm độc biển và thảm họa môi trường ở Miền Trung.

Biển sạch thật không?

Phó Viện trưởng Viện Hóa học (Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam), Phó Chủ tịch Hội đồng Khoa học và Công nghệ cho rằng "Phải mất ít nhất 50 năm sau, hệ sinh thái biển ở bốn tỉnh này mới phục hồi lại như hiện trạng ban đầu".

Thế nhưng, chỉ cần 4 tháng sau, ngày 22/8/2016, Bộ Tài nguyên - Môi trường đã tuyên bố trên báo chí: "Biển đã sạch, cá đã ăn được". Quả là sự thần kỳ chỉ có ở Việt Nam nếu tin theo lời quan chức cộng sản.

Có điều là sau đó lại hàng loạt vụ ngộ độc hải sản từ biển diễn ra liên tiếp. Và lại tiếp tục màn dối trá, quanh co vòng vo tam quốc nhằm che giấu nguyên nhân. Thậm chí gà chết sau khi ăn cá là "do gà ăn quá no".

Nghe câu nói này, nhiều người dù đau đớn cũng phải bật người mà rằng: Nếu ăn quá no mà chết, thì hàng loạt quan chức cộng sản tham những đầu còn tồn tại, "lấy đầu ra cán bộ mà làm việc" như lời Nguyễn Sinh Hùng, nguyên Chủ tịch Quốc hội VN.

Và như vậy, nguồn cá độc từ Vũng Áng, từ vùng ô nhiễm cứ nối đuôi nhau ra đi "phục vụ" đồng bào cả nước.

Thật là một đại họa cho dân tộc khi nguồn kim loại nặng dồi dào từ Formosa qua những xe cá đi tung tãi ra khắp cả đất nước này rồi ngấm vào các tế bào người dân để gây họa lâu dài.

Vậy câu hỏi đặt ra là: Những cán bộ nói trên, từ Bộ trưởng Tài nguyên - Môi trường, các Bí thư, chủ tịch Tỉnh, Huyện, Xã... vùng thảm họa và các cơ quan quản lý hoàn toàn không nghi ngờ về độc tố còn có trong cá hay không? Hay họ hoàn toàn yên tâm là biển đã sạch và cá đã hết độc?

Bằng chứng rất rõ là từ khi mấy bộ trưởng và quan chức ăn mẩu cho TV và đài báo tuyên truyền, đến nay chưa thấy ông nào đến ăn lại hoặc mua về nhà cho bố mẹ, vợ con họ ăn.

Bằng chứng rất rõ nữa, là chính họ đã không hề đặt ra vấn đề kiểm nghiệm lại biển cũng như các loài thủy sản để công bố công khai. Bởi họ biết rõ, nếu làm vậy thì công lao tuyên truyền dụ người dân sẽ bị bóc trần khi các con số lên tiếng.

Và một điều rất cốt yếu là nhà nước đã lỡ nhận 500 triệu dola của kẻ thủ ác Formosa để đền bù, thì số tiền đó có đủ đền bù cho những thiệt hại của người dân cho đến hết 50 năm, khi biển thật sự sạch? Theo những người dân ở đây, thì có lẽ số tiền đó chỉ đủ để huy động số công an, CSCĐ để trấn áp các cuộc biểu tình, huy động công an, an ninh đi rình rập người dân... được một thời gian nữa. Còn sau đó, thì nhà nước lại lấy thuế của người dân cả nước mà bù lỗ cho thảm họa do Formosa.

Nếu như, theo những gì người cán bộ cộng sản thể hiện, là do sự tối tăm dốt nát đã không cho họ thấy những nguy hiểm của việc mang độc tố kim loại nặng từ Formosa đến từng tế bào người dân, thì đó cũng là chuyện bình thường, một vấn nạn của xã hội cộng sản vốn tồn tại lâu nay của việc sử dụng "người nhà thay cho người tài".

Còn nếu như, họ cũng như những người bình thường, biết rất rõ các tác hại của chất độc khi đi vào từng bữa cơm người dân mang lại đại họa lâu dài cho dân tộc, nòi giống này... mà họ vẫn làm ngơ để "nói và hành động theo nghị quyết" mặc cho mọi hậu quả xảy ra.

Thì đã xảy ra thêm một thảm họa vô cùng lớn: Sự tê liệt đến mức báo động của lương tâm con người trong những người cộng sản./.